

halvt Aars. — Forslaget under Nr. 9 til Udvalgets Forslag under Nr. 38 er kun en Redactionsforandring. Udvalget foreslaaer, at naar de Midler, der bestyres særskilt, lide noget Tab, skal dette bæres af vedkommende Umvundige eller Rentenhjeder selv uden Krav paa Reserverfonden, men med Regres til Overformynderen personlig, hvis Tabet er ham tilregneligt, hvilken Bestemmelse vi foreslaae forandret derhen, at Regres skal være at søge hos den eller dem, hvem Tabet maatte være tilregneligt. Der kan nemlig være Andre end netop Overformynderen, hos hvem der kan være Spørgsmaal om at søge Regres, og det forekommer os derfor ikke heldigt saaledes udtrykkelig at udpege ham, skjøndt det ganske vist i Reglen vil være ham, om hvem der i saadanne Tilfælde vil være Tale. Vi troe det heller ikke heldigt udtrykkeligt at nævne ham af den Grund, at man derved let kunde ledes til den Tanke, som vilde være en Misforstaaelse, at der skulde paahvile Andre for deres Vedkommende et mindre Ansvar end det, der paahviler ham.

Sjæberning: Jeg er Medforslagsstiller af et af de foreliggende Forslag, og jeg har selvstændig opstillet et andet. Det første angaaer Spørgsmaalet om, hvorvidt der skal være 1 eller 2 Overformynderier, og er det, som er blevet anbefalet af min ærede Medforslagsstiller og Nabo til Vensire (F. Mourier-Petersen). Hvad der bevæger mig til meget stærkt at holde paa dette Forslag om to Overformynderier, er den Omstændighed, at der er Lidet paa Aaret, da Forbindelsen mellem de forskellige Landsdele paa den ene og den anden Side af Beltet er saa vanskelig, at man ikke bør udsætte Anstalter af denne Art, der staae i saa umiddelbar Forbindelse med saamange Personer, og hvorved det blandt Andet er vigtigt, at Indbetalingerne fra Skifteforvalteren osv. kunne skee saa betimeligt som muligt, for den Sondring, som flyder af denne Landets naturlige Bestaafenhed. Vi have ogsaa i den Henseende det for os, at de Creditinstituter, som have dannet sig, og som bedst have følt, hvad der passer for Befolkningen, have deelt sig i to Dele. En Deling mellem Stiftelserne paa den ene Side og Jylland paa

den anden anseer jeg forøvrigt for uheldig, eftersom Jylland nærmere hører til Jylland end til Stiftelserne; men det er blevet en sædvansmæssig Inddeling fra den Tid, da vi deelte Danmark i de to Stænderdele, hvilket var overordentlig uheldigt og slet betænkt. — Naar jeg har været med til at foreslaae Viborg, og endnu, til Trods for, hvad jeg har hørt af den ærede sidste Taler, fastholder dette Forslag, ligger det deri, at Viborg — dersom jeg ikke tager Feil — for Diebliffet er Centralpunktet for Creditforeningsanstalterne. Med disse ere Overformynderierne overordentligt nær beslægtede, og man gjør vel i at drage dem sammen paa samme Sted. Dernæst er efter min Overhynning — og det bør ogsaa være saaledes — en god og paalidelig Revisors lettere at finde i Viborg, end i Aarhus, hvilket ingenlunde er noget ligegyldigt Hensyn. Overalt, hvor der er en Domstol, maa man forudsætte, at der er Mænd, som kun ere lidet berørte af Interesserne, men derimod stærkt berørte af Hensynet til en skarp Control med det, der paaligger dem at udføre, og enhver Revision, der foretages med Hensyn til Overformynderisager, hvilken ikke er en Pengerevision, men langt snarere saa at sige er at sammenligne med en Kjendelse eller en Dom over ethvert Foretagende fra Bestyrelsens Side, er bedst i Hænderne paa en Mand, som er vant til at dømmes i Egenstaaelse af Dommer. Jo mere vi vænne os til see Domstolene fondrede fra Administrationen, desto mere skulle vi være fattede paa at bruge Dommernes Virksomhed, selv i Sager, der ligge udenfor deres egentlige Dommerkald, men i hvilke de godt kunne optræde, og hvor til Ingen bedre er stillet, end netop de. Aarhus er desuden en By, til hvilken jeg ikke tør raade at henlægge Instituter af den Art, thi den har en egen Opkomstshistorie, som efter Tingenes Natur maa falde sammen med noget letfindige Foretagender, og det er ikke værd i dette Diebliff at sænke et Institut ned paa et Sted, med Hensyn til hvilket den Art Betragtninger saa at sige ligge i Sagens Natur og i Udviklingens Fornødenhed. Overalt, hvor der er, hvad man i daglig Tale kalder Speculationer, og det endog temmelig hazarderede, er det temmelig vanskeligt at hen-